



RZECZPOSPOLITA POLSKA  
PROKURATURA KRAJOWA  
WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Warszawa, dnia 12 marca 2018 roku

Sygn. akt PK XIV Ds.9.2018

**Pan**

**Arkadiusz Myrcha**

**Posel na Sejm RP**

**Kancelaria Sejmu**

**ul. Wiejska 4/6/8**

**00-902 Warszawa**

Uprzejmie informuję, iż postanowieniem z dnia 6 marca 2018 roku odmówiono wszczęcia postępowania przygotowawczego o sygn. PK XIV Ds.9.2018 z Pana zawiadomienia w sprawie:

przywłaszczenia w dniu 20 grudnia 2017 roku w Szczecinie przez Naczelnika Zachodniopomorskiego Wydziału Zamiejscowego Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej w Szczecinie i w dniu 21 grudnia 2017 roku w Warszawie przez Zastępcę Prokuratora Generalnego do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji autorstwa części utworu w postaci fragmentów publikacji Andrzeja Marka „Kodeks karny. Komentarz, wyd. V” zawartych na wskazanych niżej stronach wniosku:

➤ strona 20 we fragmencie:

„Przekupstwo (łapownictwo czynne) jest "drugą stroną" przestępstwa sprzedajności. W typie podstawowym (art. 229§1 kk) przekupstwo polega na

udzieleniu korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy innej osobie w związku z pełnioną przez nią funkcją publiczną. Realizacja tego typu przestępstwa jest niezależna od tego, kto był inicjatorem udzielenia korzyści lub jej obietnicy (nie dotyczy to sytuacji, gdy pełniący funkcję publiczną żąda korzyści albo uzależnia czynność służbową od jej otrzymania).

Podmiotem przestępstwa może być każdy, w tym osoba pełniąca funkcję publiczną, która udziela innej osobie pełniącej taką funkcję korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy w zamian za korzystną decyzję, poparcie sprawy (ale i również życzliwy stosunek, pozyskanie względów, przychylnie usposobienie).

Jest to zatem przestępstwo umyślne, które można popełnić tak w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym”.

➤ strona 24 we fragmencie:

„Podstawowy typ przestępstwa sprzedajności polega na przyjęciu korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy w związku z pełnieniem funkcji publicznej (art. 228 § 1 kk).

W tym typie przestępstwa nie jest istotne, kto był inicjatorem udzielenia korzyści albo jej obietnicy.

Wręczona lub przyrzeczona korzyść musi mieć związek z pełnioną funkcją przyjmującego, co oznacza, że brak takiego związku dekompletuje znamiona tego przestępstwa. Związek, o którym mowa, nie musi wiązać się z konkretną decyzją w sprawie interesującej udzielającego korzyści, może też polegać na zapewnieniu sobie przychylności pełniącego funkcję publiczną, na którą liczy udzielający korzyści w przyszłości”

➤ strony 28 – 29 we fragmencie:

„Penalizacji na podstawie art. 266§2 podlega ujawnienie przez funkcjonariusza publicznego osobie nieuprawnionej informacji stanowiącej tajemnicę służbową albo innej informacji, którą funkcjonariusz ten uzyskał w związku z wykonywaniem czynności służbowych. Do znamion przestępstwa należy, aby ujawnienie informacji, o których mowa w tym przepisie,

stwarzało choćby potencjalne zagrożenie dla prawnie chronionego interesu publicznego lub prywatnego. Jest to więc przestępstwo formalne z narażenia. Można się go dopuścić jedynie umyślnie, w obu formach zamiaru. Karne.

Zgodnie z art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych, tajemnicą służbową jest informacja niejawna, nie będąca tajemnicą państwową, uzyskana w związku z czynnościami służbowymi lub wykonywaniem prac zleconych przez funkcjonariusza publicznego, której nieuprawnione ujawnienie mogłoby narazić na szkodę interes publiczny, prawnie chroniony interes obywateli albo jednostki organizacyjnej.”

➤ Strona 39 we fragmencie:

„Zgodnie z brzmieniem art. 12 kk, przestępstwo ciągłe zachodzi, gdy spełnione są określone przesłanki podmiotowe i przedmiotowe. Przesłanką podmiotową jest istniejący z góry zamiar, obejmujący realizację zamierzonego przestępstwa w dwu lub więcej zachowaniach, natomiast przesłanki przedmiotowe to "krótkie odstępy czasu" między tymi zachowaniami, a także tożsamość pokrzywdzonego w wypadku zamachów na dobro osobiste. Słusznie SN w wyroku z dnia 26 marca 1999 r. (IV KKN 28/99, Prok. i Pr. 1999, nr 10, poz. 2) podkreślił, że chodzi tu o zamiar w rozumieniu art. 9 § 1 k.k., przy czym musi to być ten sam zamiar (a nie taki sam), a zatem wszystkie elementy składowe (zachowania) muszą być nim objęte. Oznacza to, że z góry powzięty zamiar musi się odnosić do poszczególnych zachowań składających się na przestępstwo ciągłe (w klasycznym ujęciu jest to popełnienie przestępstwa "na raty"- zob. postanowienie SN z dnia 1 czerwca 2017 roku IIIK 5/17). Nie może to być tzw. zamiar ogólny albo odnawiany pod wpływem trwałej czy powtarzającej się sposobności (A. Wąsek (w:) O. Górniak i in., Komentarz, t. I, s. 188; P. Kardas (w:) A. Zoll (red.), Komentarz 1, s. 165). Trafna w związku z tym jest teza postanowienia SN z dnia 9 marca 2006 r. (V KK 271/05, OSNKW 2006, nr 5, poz. 50), iż "zamiar sprawcy musi istnieć w kształcie obejmującym

wszystkie zachowania albo przed przystąpieniem do działania, albo co najmniej w chwili podjęcia pierwszego zachowania" (*komentarz do art. 12 kodeksu karnego Andrzej Marek*)”

w zakresie komentowanych czynów z art. 12 kk, 228 kk, art. 229 kk oraz art. 266§2 kk i rozpowszechnienia bez podania nazwiska Andrzeja Marka fragmentów jego utworu wskazanego powyżej, które to fragmenty zostały zawarte we wniosku Naczelnika Zachodniopomorskiego Wydziału Zamiejscowego Departamentu do Spraw Przystępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej w Szczecinie z dnia 20 grudnia 2017 roku o wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej posła na Sejm RP Stanisława Gawłowskiego oraz zatrzymanie i zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, który w dniu 21 grudnia 2017 roku został przesłany do Marszałka Sejmu RP przez Zastępcę Prokuratora Generalnego do Spraw Przystępczości Zorganizowanej i Korupcji, to jest o czyn z art. 115 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t. j. Dz. U. z 2017 roku, poz. 880 z późn. zm.) – **wobec braku znamion czynu zabronionego** – art. 17§1 pkt 2 kpk.

  
**Arkadiusz Dąrga**  
prokurator  
Prokuratury Okręgowej w Warszawie  
delegowany do Prokuratury Krajowej